

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/29/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122345176
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6122345176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovič v právnej veci žalobcu: AUTO TEAM 4x4, s.r.o., Koceľova 9, 821 08 Bratislava, IČO: 35 940 972, práv. zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 707,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava III č.k. B1-35Cb/56/2022-78 zo dňa 07.08.2023, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava III č.k. B1-35Cb/56/2022-78 zo dňa 07.08.2023 mení tak, že žalobu zamietá. Žalovaný má proti žalobcovi právo na náhradu trov prvostupňového konania.
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 707,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 707,57 eur od 20.04.2022 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov vo výške 40 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 100 %-nú náhradu trov súdneho konania. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Rozhodol tak s poukazom na §§ 788 ods. 1, 797 ods. 2, 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, §§ 191 ods. 1, 2018 ods.1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou podanou na súd dňa 09.06.2022 žiadal, aby mu žalovaný uhradil istinu vo výške 707,57 eur s príslušenstvom z titulu nevyplatenia časti náhrady škody. Svoju žalobu odôvodnil neoprávneným odmietnutím vyplatenia časti nároku na náhradu škody titulom škodovej udalosti. Žalobcovi na motorovom vozidle EČV: K. vznikla škoda vo výške 3.717,08 eur. Žalovaný na základe oznámenia o škodovej udalosti nepriznal žalobcovi časť uplatnenej náhrady škody po odpočítaní spoluúčasti vo výške 707,57 eur spočívajúcu v znížení práce a materiálu pri použití svojpomoci o 20 %. Žalobca je toho názoru, že skutočnosti, ktoré žalovaný v Oznámení o poukázaní náhrady škody, resp. vo výpočtoch poistného plnenia uviedol, nemajú zákonný ani zmluvný podklad a pokladá ich za účelové.

Súd vo veci vydal dňa 16.06.2022 platobný rozkaz sp. zn. 22Up/379/2022.

Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odôvodnený odpor.

Žalovaný v odpore zo dňa 19.08.2022 uviedol, že neuznáva žalovaný nárok v celom rozsahu, nakoľko žalobca nemohol uzatvoriť zmluvný vzťah sám so sebou, a preto mu boli priznané len skutočné náklady opravy titulom svojpomoci. Súčasne namietol uplatnenie nároku na úrok z omeškania z dôvodu, že dodržal lehotu v zmysle ust. § 797 ods. 3 OZ.

Žalobca sa podaním zo dňa 07.07.2022 vyjadril k odporu žalovaného a uviedol, že v danom prípade sa nejedná o svojpomoc, nakoľko žalobca je autoservisom s potrebným technickým a odborným vybavením, a preto krátenie o subjektívne žalovaným určenú maržu je v rozpore so zákonom a poistnými podmienkami. Taktiež uviedol, že trvá na uplatnených úrokoch z omeškania.

Žalovaný sa k replike žalobcu vyjadril podaním zo dňa 04.01.2023 a uviedol, že trvá na dôvodnosti krátenia s tým, že žalobca opravoval vlastné vozidlo, a preto si nemohol uplatniť maržu na náhradné diely.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: návrh vo veci samej, kalkulácie opráv, faktúra, oznámenie o poistnom plnení a ostatné listinné dôkazy v spise, z ktorého ustálil nasledujúci skutkový stav:

z vyjadrenia žalobcu súd zistil, že dňa 27.11.2021 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej vznikla škoda na motorovom vozidle EČV: K.. Žalobca si poškodenie svojho motorového vozidla opravil vo vlastnom autoservise. Náklady opravy boli v zmysle internej faktúry žalobcu vo výške 3.717,08 eur. Z oznámenia o poistnom plnení súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi, že kráti poistné plnenie vo výške 707,57 eur z dôvodu, že si vykonal opravu vo vlastnom servise a žalovaný to posúdil ako svojpomoc a krátil poistné plnenie za prácu a materiál vo výške 20 %.

Súd v konaní skonštatoval, že spornou medzi stranami sporu je skutočnosť, či žalovaný dôvodne krátil vyplatené plnenie.

Ako nespornú súd vyhodnotil existenciu poistenia, jeho rozsah, okolnosti vzniku škodovej udalosti a rozsah vyplatenia plnenia.

Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že nelikvidné položky predstavujú 20 % ceny prác a materiálu z dôvodu svojpomocnej opravy.

Súd skonštatoval, že skutočnosť, že žalobca je súčasne poškodeným aj autoservisom neodôvodňuje krátenie poistného plnenia. Súd mal za to, že žalobca vykonal opravu s rovnakou odbornou starostlivosťou a odbornosťou ako akýkoľvek iný servis (žalovaný nepreukázal opak) a evidentne musel vynaložiť náklady na materiál, personál rovnako ako by ich musel vynaložiť každý iný servis. Žalobca preukázateľne konal v súlade so zapísaným predmetom svojho podnikania. Súčasne súd poukazuje na skutočnosť, že pojem „svojpomoc“ nie je zákonne definovaný, a preto musí žalovaný znášať nejednoznačnosť jej definície v poistných dokumentoch vypracovaných žalovaným.

Z vykonaného dokazovania súd konštatoval, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal relevanciu žaloby v priznanom rozsahu.

Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. s tým, že omeškanie stanovil v zmysle ust. § 797

ods. 3 dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dňovej lehoty od ukončenia šetrenia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, nakoľko žalobe súd vyhovel v celom rozsahu. Súd preto priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému v rozsahu

100 %. O ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný.

Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatať sumu vo výške 707,57 eur s príslušenstvom titulom poistného plnenia z havarijného poistenia.

Dňa 28.1.2022 bola žalovanému nahlásená poistná udalosť týkajúca sa motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, EČV: K. (ďalej len „poškodené motorové vozidlo“). Spoločnosť KOOOPERATIVA nahlásenú škodovú udalosť zaevidovala pod číslom 9570541977.

Na poškodené motorové vozidlo bola v čase poistnej udalosti medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Poistná zmluva č. 6599483682, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorových vozidiel.

Dňa 3.3.2022 bola žalovanému doručená faktúra č. 2230055 zo dňa 3.3.2022 za opravu poškodeného motorového vozidla, ktorá bola vystavená zo strany žalobcu na sumu 3.717,08 eur bez DPH. V rovnaký deň bola doručená aj faktúra č. 4022550612 za nákup náhradných dielov, ktorá bola vystavená spoločnosťou KARIREAL SLOVAKIA, a.s. so sídlom Galvaniho 13, 821 04 Bratislava, IČO: 35 785 403 na neuvedenú sumu.

Listom zo dňa 4.4.2022 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 4.4.2022 bolo ukončené šetrenie poisťnej udalosti a na základe tohto poukázal poisťné plnenie v sume 2.823,66 eur na účet žalobcu.

Od poisťného plnenia bola odpočítaná spoluúčasť vo výške 150,- eur v zmysle Poisťnej zmluvy č. 6599483682 a taktiež neprimerane účtované náklady na opravu v celkovej výške 743,42 eur, a to z dôvodu, že v zmysle platnej legislatívy podľa § 43 až 51 OZ,

§ 269 a nasl. Obchodného zákonníka, podľa ktorej právny subjekt nemôže sám so sebou uzatvárať obchodno-právny vzťah, je možné tento druh opravy definovať ako opravu vykonanú vo vlastnej réžii, resp. svojpomocnú opravu, pri ktorej opravca nemôže vytvárať zisk. V zmysle uvedeného do poisťného plnenia boli priznané len skutočné náklady na opravu vozidla. V prípade, že žalobca vynaložil na opravu vyššie náklady ako boli uvedené v oznámení o výpočte poisťného plnenia, bol vyzvaný na predloženie relevantných dokladov preukazujúcich túto skutočnosť, na základe ktorých bude možné zrealizovať doplatok poisťného plnenia. Uplatnené bolo zníženie o 20 % z ceny práce a lakovania a 20 % z cien náhradných dielov.

Žalobca však uvedené relevantné doklady žalovanému nedoložil, a to ani v súdnom konaní.

Ako žalovaný uviedol aj v Oznámení o poisťnom plnení, nakoľko si žalobca opravoval poškodené motorové vozidlo, ktorého bol vlastníkom, sám, teda vo vlastnej réžii, môže si uplatniť jedine skutočne vynaložené náklady na opravu poškodeného motorového vozidla. Žalobca si opravou vlastného motorového vozidla nemôže vytvárať zisk, ako pri vykonávaní opráv poškodených motorových vozidiel iných klientov.

Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na faktúru č. 4022550612 za nákup náhradných dielov, ktorá bola vystavená spoločnosťou KARIREAL SLOVAKIA, a.s., ktorú žalobca predložil žalovanému v podobe, ako ju žalovaný predložil ako prílohu odporu. To znamená, že na uvedenej faktúre sú prekryté sumy jednotlivých dielov, ako aj celková čiastka k úhrade.

Vzhľadom na to, že na predloženej faktúre č. 4022550612 za nákup náhradných dielov, ktorá bola vystavená spoločnosťou KARIREAL SLOVAKIA, a.s. nie je uvedená ani celková suma, ani suma za konkrétne náhradné diely, ktorú žalobca skutočne vynaložil na nákup náhradných dielov, žalovaný bol nútený pristúpiť ku kráteniu cien v rozsahu 20 %, nakoľko ide o obvyklú maržu účtovanú autoservismi. Žalovaný opätovne poukázal na to, že je rozdiel, ak žalobca vykonáva opravy motorových vozidiel v rámci svojej obchodnej činnosti, ktorú vykonáva za účelom zisku a je rozdiel, ak vykonáva opravu vlastného motorového vozidla vo vlastnej réžii. Žalobca nemôže sám pre seba nakúpiť náhradné diely za veľkoobchodné ceny a následne si ich vyfakturovať sám sebe za maloobchodné ceny s maržou pre seba.

Z uvedeného dôvodu faktúra č. 4022550612 za nákup náhradných dielov nemá za účel preukázať len originalitu a technickú špecifikáciu náhradných dielov, ako zavádzajúco uvádzal žalobca, ale má preukázať reálne vynaložené náklady zo strany žalobcu na nákup náhradných dielov, ktoré pri oprave vlastného motorového vozidla použil.

Vzhľadom na to, že žalovaný nemal možnosť zistiť reálne vynaložené ceny za náhradné diely z dôvodu účelového a zavádzajúceho konania žalobcu, uplatnil zrážku vo výške obvyklej marže autoservisov na náhradné diely. Ako žalovaný uviedol v Oznámení o poisťnom plnení, ak by žalobca predložil faktúru č. 4022550612 v plnom nezačiernenom znení, vyplatil by mu plnenie v zmysle tejto faktúry.

Žalobca žalovanému nepredložil predmetnú faktúru v úplnom znení. Uvedený postup žalobcu pri uplatňovaní nároku na poisťné plnenie považuje žalovaný za odporujúci zákonu aj dobrým mravom. Takéto konanie žalobcu nemôže požívať právnu ochranu.

V tejto súvislosti žalovaný namietal, že súd nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ktorými bola reálna cena náhradných dielov, ktorú žalobca reálne vynaložil na ich nákup. Zároveň sa súd v odôvodnení rozsudku ani nevyjadril k týmto rozhodujúcim skutočnostiam týkajúcich sa ceny náhradných dielov, ktoré žalovaný namietal.

Z uvedeného dôvodu mal žalovaný za to, že súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, čo zakladá inú vadu konania, ako odvolací dôvod a zároveň písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu.

Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 707,57 eur od 20.4.2022 do zaplatenia. Žalovaný poukázal na ust. § 797 ods. 2 a 797 ods. 3 OZ ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 596/2017-10 zo dňa 28.9.2017.

Žalovaný začal bez zbytočného odkladu šetrenie poisťnej udalosti, pričom v rámci šetrenia poisťnej udalosti nebol zistený právny základ práva na poisťné plnenie nad rámec plnenia, ktoré bolo žalobcovi vyplatené, a preto sa žalovaný nemohol dostať do omeškania s úhradou poisťného plnenia. Žalovaný ukončil šetrenie dňa 4.4.2022 a vyplatil poisťné plnenie vo výške 2.823,66 eur dňa 6.4.2022. Žalovaný

dodržal zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie, preto sa nemohol dostať do omeškania splnením svojho záväzku.

Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava III, sp. zn. B1-35Cb/56/2022-78 zo dňa 7.8.2023 zmenil/vo veci sám rozhodol a to tak, že žalobu žalobcu voči žalovanému zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania, alternatívne aby rozsudok Mestského súdu Bratislava III, sp. zn. B1-35Cb/56/2022-78 zo dňa 7.8.2023 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalobca.

Poukázal na skutočnosť, že všetky potrebné doklady preukazujúce výšku nákladov vynaložených na opravu žalovanému poskytol (jedná sa najmä o faktúru č. 2230055 za opravu poškodeného motorového vozidla). Vo vzťahu k faktúre č. 2230055, že sa jedná o vnútropodnikovú - internú faktúru, ktorá slúži najmä ako podklad pre vyčíslenie vzniknutej škody na motorovom vozidle. Preto je irelevantná argumentácia žalovaného ohľadom uzatvárania obchodnoprávných vzťahov „sám so sebou“.

Žalovaný vyzval žalobcu v oznámení o poistnom plnení na predloženie relevantných dokladov v prípade, ak na opravu vynaložil vyššie náklady ako sú uvedené v samotnom oznámení o poistnom plnení. V oznámení o poistnom plnení je uvedená celková výška, ktorú žalobca vynaložil na opravu (určená na základe faktúry) a z tejto výšky vynaložených nákladov na opravu je následne žalovaným vykonané nedôvodné krátenie poistného plnenia v spornej časti. Žalobca preto nemal žiadnu povinnosť a ani dôvod predkladať žalovanému ďalšie doklady.

Čo sa týka faktúry č. 4022550612 za nákup náhradných dielov (vystavená spoločnosťou KARIREAL SLOVAKIA, a.s.), na ktorú poukazuje žalovaný, účelom predloženia tohto dokladu je preukázanie originality a technických špecifikácií náhradných dielov. Účelom nie je zisťovanie výšky cien jednotlivých položiek. Žalobca zotrval na svojom stanovisku, že v danom prípade sa nejedná o svojpomoc, nakoľko žalobca je autoservisom s potrebným technickým a odborným vybavením, a preto argument žalovaného o nutnosti krátenia poistného plnenia z dôvodu ním subjektívne vyhodnotenej marže v rozsahu 20 % je nezákonné, v rozpore s poistnými podmienkami.

Žalobca naďalej zotráva na svojich vyjadreniach obsiahnutých v žalobe. V danom prípade sa nejedná o svojpomoc. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 29Cb/1/2019.

Taktiež skutočnosť, že žalobca, t.j. poškodený je zároveň opravovňa, neodôvodňuje, aby žalovaný krátil poistné plnenie. Žalobca vykonal opravu poškodeného motorového vozidla za rovnakých podmienok a s odbornou starostlivosťou, ako by vykonal opravu iného vozidla, a taktiež musel vynaložiť určité náklady či už na materiál, či personálne zabezpečenie, aké by musel vynaložiť aj iný servis (opravovňa). Žalobca má okrem iných živnostenské oprávnenie na predmet činnosti „Diagnostika a opravy cestných motorových vozidiel“. Konštatovanie žalovaného v oznámení o poistnom plnení zo dňa 15.10.2021 cit.: „[...] je možné tento druh opravy definovať ako prácu vykonanú vo vlastnej réžii, resp. svojpomocnú opravu, pri ktorej opravca nemôže vytvárať zisk. [...]“ nemá oporu v zákone.

Nie je známe, na základe čoho znížil žalovaný poistné plnenie a uplatnil nedôvodné zníženie o 20 % z ceny práce a lakovania a 20 % z cien náhradných dielov. Žalobca si za NH opravy účtoval cenu 24,87 eur bez DPH. Táto cena je cenou obvyklou v danom mieste a čase. Zároveň je výrazne nižšia v porovnaní s hornou hranicou cien.

Žalobca svoj nárok riadnym spôsobom odôvodnil a riadne preukázal predloženými dôkazmi, pričom žalovaný nepreukázal oprávnenosť krátenia poistného plnenia. Dôkazné bremeno je na žalovanom - poisťovni, nakoľko on je ten, kto má z krátenia poistného plnenia finančný prospech, avšak žalovaný ani v priebehu súdneho konania nepodložil svoje tvrdenia relevantnými dôkazmi.

Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.02.2023, sp. zn. 2Co/25/2022 aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 21. januára 2015, sp. zn. II. ÚS 38/2015. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a žiadnym spôsobom nepreukázal oprávnenosť krátenia poistného plnenia. Súd správne vyhodnotil záver v bode 22. a 23. odôvodnenia napádaného rozhodnutia. Žalobca preto považuje napádané rozhodnutie za vecne správne a riadne odôvodnené.

Žalovaný vo svojom odvolaní v súvislosti s úrokmi z omeškania odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 596/2017-10 zo dňa 28.09.2017, v ktorom je uvedené, že „[...] vyšetrenie je treba považovať za skončené dňom určenia rozsahu plnenia právoplatným rozhodnutím súdu.“

Predmetné rozhodnutie Ústavného súdu SR nemožno aplikovať na daný prípad, nakoľko v danom prípade sú odlišné skutkové okolnosti, navyše tieto názory Ústavného súdu SR boli prekonané novšími rozhodnutiami Ústavného súdu SR.

Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021 a na nález III. ÚS 214/2020 zo dňa 14.10.2021, ktoré sa plnohodnotne vzťahujú aj na prejednávaný prípad. Z ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka nevyplýva, že by splatnosť poistného plnenia bola viazaná na právoplatné rozhodnutie súdu. Z citovaného bodu 31. uznesenia ústavného súdu, podľa ktorého má splatnosť plnenia nastať až právoplatným rozhodnutím sa javí, že všeobecný súd pri aplikácii § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka použil výklad § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba „zákon o PZP“), v ktorom je uvedené: „Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.“

V predmetnom ustanovení zákona o PZP je explicitne uvedené, že splatnosť náhrady škody nastáva na 16. deň buď po skončení prešetrovania alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Avšak v našom prípade sa nejedná o uplatnenie nároku na náhradu škody z titulu povinného zmluvného poistenia, ale jedná sa o poistné plnenie z havarijného poistenia, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia zákona o PZP.

Poukázal aj na skutočnosť, že aj vo vzťahu k zákonu o PZP je taktiež takýto výklad neprípustný, aj napriek tomu, že zákonné ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP uvádza takúto formuláciu. Podporne poukázal aj na Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/87/2022, ktorý vo svojom odôvodnení aplikuje aj najnovšie závery Ústavného súdu SR: „Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení nálezu III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021 uviedol, že poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. Tým však zrejme nemá byť dotknutý rozsah poistného plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné (štandardné) odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca pri pohľadávkach vzniknutých z ublíženia na zdraví (oproti iným škodám) sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, že by jeho omeškanie a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Každý škodca by mohol logicky oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší súdny proces, tým lepšie pre škodcu“. Trojmesačná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania);

§ 121 ods. 3 OZ) vzniknutej z ublíženia na zdraví. S tým úzko súvisí aj potreba zamyslieť sa (a neustále sa zamýšľať) nad dôsledkami, dopadmi (akéhokoľvek) výkladu, ktorý prijíma všeobecný súd. Pokiaľ by skutočne poisťiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia zákona o PZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (keď by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poisťovateľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá).“

Z vyššie uvedených rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, že ak by bol prijatý výklad žalovaného, potom by mohol nastať hrubý zásah do spravodlivosti.

Zároveň uviedol, že žalovaný, resp. poisťovateľ už v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 04.04.2022 uviedol: „Oznamujeme Vám, že dňa 04.04.2022 sme ukončili šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého Vám v prílohe tohto listu predkladáme výpočet výšky plnenia.“

Z predložených dôkazov napokon jednoznačne vyplýva, že šetrenie bolo ukončené a dátum ukončenia šetrenia.

V neposlednom rade úrok z omeškania má sankcionovať práve skutočnosť, že žalovaný (poisťovňa) nevykonal riadne šetrenie v čase, v ktorom mal, ale šetrenie vykonal napr. až počas súdneho konania, a preto musí znášať sankcie spojené s povinnosťou zaplatiť zákonný úrok z omeškania. Zastáva názor, že ak by bol prijatý výklad žalovaného, potom by žiadna poisťovňa neplatila úroky z omeškania, lebo by jej stačilo zaslať odmietavé stanovisko k likvidácii poistnej udalosti a poskytnutia poistného plnenia alebo stanovisko o krátení poistného plnenia bez zákonného dôvodu.

Žalobca mal za to, že prvostupňový súd v bode 24. a 25. odôvodnenia napádaného rozhodnutia správne vyhodnotil nárok žalobcu na uplatnený úrok z omeškania, keď konštatoval:

„24. V vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. s tým, že omeškanie stanovil v zmysle ust. § 797 ods. 3 dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dňovej lehoty od ukončenia šetrenia.“

Napádané rozhodnutie je vecne správne a riadne odôvodnené. Pasivita žalovaného pri šetrení poistnej udalosti, čoho výsledkom bolo nedôvodné krátenie poistného plnenia je v rozpore so zákonom, preto nemôže požívať právnu ochranu.

V zmysle uvedeného navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a § 392 CSP vydal nasledovný rozsudok: I. Potvrzuje rozsudok Mestského súdu Bratislava III, sp. zn. B1-35Cb/56/2022 zo dňa 07.08.2023. II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Odvolací súd vo veci nenariadil pojednávanie z dôvodu, že súd prvej inštancie správne a dostatočne zistil skutkový stav veci, ale jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalovaného, s vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že boli naplnené odvolacie dôvody.

6. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci.

7. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Je nesporné, že medzi sporovými stranami bola uzatvorená Poistná zmluva č. 6599483682, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorových vozidiel.

Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že dňa 27.11.2021 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej vznikla škoda na motorovom vozidle EČV: K.. Žalobca si poškodenie svojho motorového vozidla opravil vo vlastnom autoservise. Náklady opravy boli v zmysle internej faktúry žalobcu vo výške 3.717,08 eur. Z Oznámenia o poistnom plnení bolo zistené, že žalovaný oznámil žalobcovi, že kráti poistné plnenie vo výške 707,57 eur z dôvodu, že si vykonal opravu vo vlastnom servise a žalovaný to posúdil ako svojpomoc a krátil poistné plnenie za prácu a materiál ako nelikvidné položky vo výške 20 %.

Spornou medzi stranami sporu bola skutočnosť, či žalovaný dôvodne krátil vyplatené plnenie.

Ako nespornú súd vyhodnotil existenciu poistenia, jeho rozsah, okolnosti vzniku škodovej udalosti a rozsah vyplatenia plnenia.

9. Žalovaný teda na základe oznámenia o škodovej udalosti nepriznal žalobcovi časť uplatnenej náhrady škody po odpočítaní spoluúčasti vo výške 707,57 eur spočívajúcu v znížení práce a materiálu pri použití svojpomoci o 20 %. Súčasne namietol uplatnenie nároku na úrok z omeškania z dôvodu, že dodržal lehotu v zmysle ust. § 797, ods. 3 OZ.

10. Spornou medzi stranami sporu bola skutočnosť, či žalovaný dôvodne krátil vyplatené plnenie.

11. Súd skonštatoval, že skutočnosť, že žalobca je súčasne poškodeným aj autoservisom neodôvodňuje krátenie poistného plnenia. Súd mal za to, že žalobca vykonal opravu s rovnakou odbornou starostlivosťou a odbornosťou ako akýkoľvek iný servis (žalovaný nepreukázal opak) a evidentne musel vynaložiť náklady na materiál, personál rovnako ako by ich musel vynaložiť každý iný servis.

12. Odvolací súd sa s názorom súdu nestotožnil. Súd síce vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, ale svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení.

13. Rozhodujúcou pre posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu nebola skutočnosť, či žalovaný oprávnene krátil poistné za vykonanú prácu a materiál o 20 %, ale to, či žalobca preukázal výšku nároku za vykonanú prácu a materiál. Túto skutočnosť žalobca nepreukázal.

14. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že ust. § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán tvrdiť a na dané tvrdenie predložiť dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť (dôkazné bremeno). Pri samotnom hodnotení dôkazov sa uplatňuje zásada ich voľného hodnotenia, vyjadrená v § 191 CSP, v zmysle ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí aj v súlade s princípmi, na ktorých CSP spočíva (čl.15 CSP). Súd v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP) a nie sporových strán. Súd hodnotí predložené dôkazy, resp. vykonáva dokazovanie aj inými dôkazmi, než predložia strany a následne ich hodnotí podľa svojho uváženia v zmysle zákona. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiacia úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov majú byť súčasťou rozsudku.

15. V danom prípade išlo o havarijné poistenie, kde poškodený má nárok na náhradu skutočnej škody. Poistovňa preplatí nutné a účelne vynaložené náklady na uvedenie vozidla do pôvodného stavu. Preplácajú sa v nákupných cenách - materiál a náhradné diely, mzdové náklady zamestnancov, ktorí opravu vykonali. Poistovňa môže krátiť hodinovú sadzbu na úroveň interných nákladov servisu, teda bez započítania zisku, ktorý by servis generoval pri práci pre tretiu stranu. Ak je servis platiteľom DPH, poistovňa mu vyplatí sumu bez DPH, pretože servis si DPH z nakúpených dielov uplatní v odpočte pri vstupe. Servis má nárok len na náhradu vlastných mzdových nákladov na mechanika a režijné náklady dielne. Pri náhradných dieloch a materiáloch má nárok na preplatenie dielov v nákupných cenách, za ktoré ich kupuje od dodávateľov. Pri havarijnom poistení je nárok ohraničený poistnou zmluvou. Pri oprave vo vlastnej réžii môže poistovňa vyžadovať doloženie nákupných faktúr za použité diely, aby overila skutočnú výšku nákladov.

Ak si autoservis opraví vlastné auto, ide o svojpomocnú opravu v zmysle, že prácu vykoná interný personál a nepoužíva služby iného servisu. Z daňového a účtovného hľadiska je bežná prax, kedy si servis fakturuje (interným dokladom) použité náhradné diely a prácu. Tým sa zabezpečí správne zúčtovanie nákladov na opravu a prípadné odpočítanie DPH za nakúpené diely, ak je servis platcom DPH.

Servis nemôže fakturovať sám sebe s maržou. Z právneho a účtovného hľadiska ide o jednu a tú istú ekonomickú jednotku, takže nemôže byť zároveň dodávateľom i odberateľom rovnakej transakcie v zmysle obchodného styku. Tento postup sa rieši interne v rámci účtovníctva spoločnosti a nie vystavovaním faktúry.

16. Je nesporné, že žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 04.04.2022 upozornil žalobcu, že uskutočnil opravu vo vlastnej réžii, pri ktorej nie je možné vytvárať zisk. Do poistného plnenia preto boli zahrnuté len skutočné náklady na opravu vozidla. V prípade, že boli vynaložené na opravu vyššie náklady ako sú uvedené v oznámení o výpočte poistného, žiadal o predloženie relevantných dokladov preukazujúcich túto skutočnosť, na základe ktorých bude možné zrealizovať doplatok poistného plnenia. Uplatnené zníženie 20 % bolo z ceny práce lakovania a 20 % z cien náhradných dielov. Žalovaný zároveň k Oznámeniu o poistnom plnení priložil a výpočet výšky plnenia podľa jednotlivých položiek.

17. Žalobca na preukázanie oprávnenosti výšky svojho nároku predložil len faktúru č. 2230055 vo výške 3.717,08 eur. Nakoľko opravu vykonal vo svojej réžii, bolo potrebné preukázať, aké boli mzdové náklady na pracovníka, ktorý vykonal lakovacie práce a aké boli náklady na kúpu použitých náhradných dielov. V súdnom spise sa síce nachádza faktúra č. 4022550612 za nákup náhradných dielov od spoločnosti KARIREAL SLOVAKIA, a.s., Galvaniho 12, Bratislava, ktorú predložil žalobca žalovanému, ale sú na nej prekryté sumy jednotlivých dielov, ako aj celková čiastka na úhradu. Preto zo strany žalovaného nebolo možné zistiť čiastku, ktorú žalobca vynaložil na kúpu náhradných dielov. Žalovaný bol nútený pristúpiť ku kráteniu cien v rozsahu 20 %, čo je obvyklá marža účtovaná autoservismi.

Odvolací súd skonštatoval, že žalobca nepreukázal aké boli mzdové náklady na pracovníka, ktorý vykonal lakovacie práce a aké boli náklady na kúpu použitých náhradných dielov. Tým nepreukázal

oprávnenosť svojho nároku s príslušenstvom z titulu nevyplatenia časti náhrady škody v rátné príslušenstva.

18. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozsudok súdu zmenil tak, že žalobu zamietol. Zároveň priznal žalovanému trovy prvostupňového konania, o ktorých rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).